

Č.J.: VS-1101/835.3/2-2015

Praha 22. června 2016

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal pan [redacted], rozený nar. [redacted] áhira – Egypt, státní občan **Egypta**, trvale bytem [redacted], Olomouc, adresa pro doručování: [redacted] 7, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje.**

Odůvodnění

Na základě žádosti, kterou podal výše jmenovaný [redacted] (lále také „žadatel“) bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 16.2.2015. Ministerstvu vnitra byla žádost doručena dne 27.2.2015. Žadatel je státním občanem Egypta.

Žadatel se na území České republiky zdržuje od 26.1.2006, trvalý pobyt má povolený od 3.5.2006. Před vstupem na území České republiky žil v Egyptě. V životopise žadatel uvedl, že pracoval jako skladník v řetězci diskontních společností [redacted] v Olomouci, dále působil jako kuchař v restauraci [redacted] v Olomouci, v restauraci [redacted] v Prostějově, a v [redacted] v Praze. Součástí státoobčanského spisu je potvrzení Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci, kontaktní pracoviště Olomouc ze dne 18.6.2014, z něhož vyplývá, že byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 29.12.2010 do 14.3.2014; podpora v nezaměstnanosti mu nebyla poskytována, ani podpora při rekvalifikaci. Z dalšího potvrzení úřadu práce o dobách vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání vyplývá, že žadatel byl prakticky po celou dobu povoleného trvalého pobytu veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, a to konkrétně v období od 19.6.2006 do 23.7.2006, od 28.8.2006 do 7.1.2007, od 5.2.2007 do 19.8.2007, od 10.10.2007 do 22.10.2007, od 28.11.2007 do 2.3.2008, od 24.7.2008 do 5.4.2009, od 27.7.2009 do 14.9.2009, od 29.10.2009 do 7.1.2010, od 1.3.2010 do 7.11.2010, a jak bylo již uvedeno výše, také v období od 29.12.2010 do 14.3.2014. Ve všech případech žadateli nebyla poskytována podpora v nezaměstnanosti, ani podpora při rekvalifikaci. Žadatel nedoložil ani jeden doklad, z něhož by vyplývalo, že na území České republiky někdy pracoval, či podnikal jako osoba samostatně

výdělečně činná či prostřednictvím právnické osoby. V dotazníku k žádosti uvedl, že je zaměstnaný jako šéfkuchař v Lipsku, a jeho hrubý měsíční příjem činí 635,39 €. Do spisu založil cizozemskou pracovní smlouvu, která byla uzavřena dne 1.11.2013 mezi žadatelem a ...

..., z níž vyplývá, že pracovní poměr začíná dnem 1.11.2013, uzavírá se na dobu neurčitou, a žadatel bude zaměstnaný jako vedoucí kuchyně, kuchař speciality a pizzy. Dále k tomu žadatel doložil vyúčtování mzdy.

V rámci správního řízení doložil žadatel životopis, a matriční doklady. Dále doložil potvrzení České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 11.2.2015, v němž je uvedeno, že nemá u zdravotní pojišťovny ke dni 11.2.2015 splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění, potvrzení Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, elektronicky podepsáno dne 11.2.2015, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů o neexistenci daňových nedoplatků daňového subjektu potvrzuje ke dni 11.2.2015 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, potvrzení Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 11.2.2013, z něhož vyplývá, že žadatel nemá evidovány ke dni 10.2.2015 u Celní správy České republiky žádné nedoplatky, a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 11.2.2015, v němž je uvedeno, že není veden v evidenci plátců u Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc.

Ministerstvo vnitra svým usnesením ze dne 24.2.2016 správní řízení o žádosti o udělení státního občanství na základě ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále také „správní řád“) přerušilo do 20.5.2016, a zároveň žadatele v tomto usnesení vyzvalo, aby odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů vyjmenovaných v odůvodnění usnesení, jejichž předložení bylo nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. ke zjištění takového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Žadatel usnesení Ministerstva vnitra ze dne 24.2.2016 převzal dne 4.3.2016. V uvedeném usnesení o přerušení správního řízení pak byl žadatel dále Ministerstvem vnitra v souladu s § 47 správního řádu informován, že dne 16.2.2015 bylo podle ustanovení § 44 správního řádu zahájeno správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Dále pak byl žadatel informován, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Rovněž byl žadatel informován o možnosti nahlédnout do státoobčanského spisu vedeného k jeho žádosti, a o tom, že podle ustanovení § 33 správního řádu si může pro správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí.

Žadatel doložil doplnění ke své žádosti o udělení státního občanství České republiky dne 21.4.2016.

Žadatel mimo jiné doložil vyúčtování České průmyslové zdravotní pojišťovny za kontrolní období od 1.10.2009 do 7.3.2016, a kartu pojištěnce zdravotní pojišťovny. Z karty pojištěnce vyplývá, že žadatel byl na území České republiky

zaměstnaný po velmi krátkou dobu, a to od 20.8.2007 do 9.10.2007 u společnosti republika v.o.s., od 3.3.2008 do 20.7.2008 u s.r.o., a od 7.4.2009 do 3.8.2009 u Czech Republic. Po převážnou dobu svého pobytu na území České republiky byl žadatel evidován jako uchazeč o zaměstnání, a několikrát jako osoba bez zdanitelných příjmů – méně než kalendářní měsíc. Žadatel je opět veden jako uchazeč o zaměstnání, a to od 22.6.2015 dosud, což vyplývá z potvrzení úřadu práce ze dne 7.3.2016. Žadatel dále prohlásil, že v době od února 2012 do února 2015 mu jako zdroje finančních prostředků sloužily příjmy, které mu plynou ze společného podniku s jeho bratry a švagrem v Egyptě, a mzda z Německa; k tomu doložil vyúčtování mzdy za období 11/2014, kdy jeho čistý měsíční příjem činil 635,39 €. Dále předložil potvrzení Úřadu práce České republiky ze dne 8.3.2016, v němž je uvedeno, že v období od 1.2.2012 dosud nepobíral ze systému dávek státní sociální podpory ani ze systému dávek pomoci v hmotné nouzi žádnou dávku. Z potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 7.3.2016 vyplývá, že žadatel není veden v evidenci plátců a tudíž nemá ke dni vystavení potvrzení nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému, a to ani takový, k jehož úhradě bylo povoleno jeho splácení ve splátkách a to za dobu posledních 3 let od data vydání potvrzení.

Žadatel se dále vyjádřil k prokázání znalosti českého jazyka a prokázání základní znalosti ústavního systému České republiky a základní orientaci v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky. Při prokázání znalosti českého jazyka žadatel při zkoušce konané Ústavem jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Praze dne 26.7.2014 neuspěl. Ve zkoušce z českého jazyka mohl kandidát získat maximálně 100 bodů (25 bodů v každé části zkoušky). Pro hodnocení „uspěl“ musel v každé části zkoušky získat nejméně 60 % bodů, tj. minimálně 15 bodů. V jedné písemné části mohl získat nejméně 50 % bodů, tj. minimálně 12,5 bodu. Zároveň však musel za celou zkoušku dohromady získat nejméně 60 % bodů, tj. minimálně 60 bodů. Pokud však kandidát neuspěje u některé části zkoušky z českého jazyka, musí zkoušku z českého jazyka opakovat celou. Žadatel v jazykové části neuspěl, neboť u čtení s porozuměním dosáhl 12 bodů, u poslechu s porozuměním 13 bodů, za psaní dostal 4 body a ústní část (mluvení) 18 bodů. Žadatel požádal Ministerstvo vnitra dne 15.4.2016 o prominutí splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky; svou žádost odůvodnil tím, že českému jazyku se učil již před příletem do České republiky, je schopen si vyřizovat své záležitosti na úřadech sám, s písemnými záležitostmi mu pomáhá jeho manželka, která je učitelkou.

V prokázání znalosti českých reálií žadatel dne 26.7.2014 uspěl, a doložil osvědčení o vykonání zkoušky znalosti z českého jazyka, základní znalosti ústavního systému České republiky a základní orientace v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky pro účely udělování státního občanství, evidenční číslo dokladu . Toto osvědčení bylo vydáno zkušební institucí oprávněnou podle § 70 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), uskutečňovat zkoušky znalosti z českého jazyka a českých reálií pro účely udělování státního občanství a je dokladem, kterým se podle § 19 písm. g) tohoto zákona pro účely udělování státního občanství České republiky prokazuje znalost českého jazyka, základní znalosti ústavního systému České republiky a základní orientace v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky.

Žadatel doložil cestovní pas Egypta č., který byl vydán dne 26.3.2015 s platností do 25.3.2022. Ke svým cestám do zahraničí uvedl, že v posledních 5 letech před podáním žádosti o udělení státního občanství České republiky cestoval do Egypta, a to za účelem návštěvy rodiny.

Ohledně rodinných poměrů žadatele bylo v průběhu správního řízení zjištěno, že je ženatý; manželství se státní občankou České republiky (....., r....., Olomouc) uzavřel v Káhiře (Egypt) dne 27.12.2005. Z manželství se narodila ve Šternberku dne 22.5.2007 dcera (.....), státní občanka České republiky.

Na základě podkladů shromážděných ve státoobčanském spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům:

Státní občanství České republiky lze udělit dle § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, pokud je žadatel integrován do společnosti v České republice, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, a splňuje ostatní podmínky stanovené v § 14 citovaného zákona.

Ve správním řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, když mu byl na území České republiky povolen trvalý pobyt od 3.5.2006 za účelem sloučení s občanem České republiky, a žádost o udělení státního občanství České republiky podal u Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 16.2.2015, tedy délka trvalého pobytu ke dni podání žádosti dosahovala více než zákonem o státním občanství České republiky požadovaných 5 let.

Dle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit, pokud žadatel prokáže, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, jak je stanovena v § 14 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Do této doby se započítávají i období nepřítomnosti cizince na území České republiky, pokud jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 2 po sobě jdoucí měsíce, nebo ze závažného důvodu 6 po sobě jdoucích měsíců; závažným důvodem je zejména těhotenství a narození dítěte, vážné onemocnění, studium, odborné školení nebo pracovní cesta. Na výzvu Ministerstva vnitra žadatel doložil prohlášení o svých zahraničních pobytech, Ministerstvo vnitra při posouzení uvedené podmínky přijalo také údaje o jeho cestách do ciziny, obsažené v jeho žádosti, v níž uvádí, že v České republice žije, má zde rodinu (manželku, dceru), hodně přátel, a do Egypta se vrací jen jako turista z důvodu návštěvy příbuzných, a to přibližně jednou za 2 roky na dobu dvou týdnů. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel pracoval v období od 1.11.2013 do 1/2015 jako kuchař v Německu. Ministerstvo vnitra proto uzavřelo, že se na území České republiky v posledních 5 letech ke dni podání žádosti skutečně zdržoval alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, jak je stanovena v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky.

Dle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit žadateli staršímu 15 let, který a) nebyl pravomocně odsouzen pro nedbalostní trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo pro úmyslný trestný čin, b) pokud se v České republice zdržuje po dobu kratší 10 let, ve státě, jehož je státním občanem, nejde-li o žadatele,

kterému byla na území České republiky udělena mezinárodní ochrana formou azylu nebo doplňkové ochrany, nebo ve státech, ve kterých v posledních 10 letech přede dnem podání žádosti pobýval nepřetržitě více než 6 měsíců po dosažení 15 let, nebyl pravomocně odsouzen pro nedbalostní trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo pro úmyslný trestný čin. Žadatel prokázal svou beztrestnost stanovenou v § 14 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky výpisem z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 26.2.2016, který si v souladu s ustanovením § 22 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky vyžádalo Ministerstvo vnitra, a to v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z obsahu evidence Rejstříku trestů České republiky vyplývá, že nejsou žádné informace o odsouzení žadatele. Dodatečně žadatel doložil výpis z trestního rejstříku z Německa ze dne 27.8.2014, který nebyl úředně přeložen do českého jazyka; z dokladu vyplývá, že žadatel nemá žádný záznam.

Žadatel se na území České republiky zdržuje od 26.1.2006, žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána u Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 16.2.2015. Vzhledem ke své pobytové situaci v zahraničí byl žadatel Ministerstvem vnitra vyzván, aby doložil výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad vydaný příslušným soudem nebo správním orgánem cizího státu nebo jiný doklad prokazující bezúhonnost žadatele podle § 14 odst. 3 písm. b), jde-li o cizí stát, kde žadatel v posledních 10 letech pobýval po kratší dobu; tento doklad o bezúhonnosti nesmí být starší než 6 měsíců. V žádosti o udělení státního občanství České republiky ze dne 16.2.2015 původně žadatel požádal o prominutí předložení dokladu o trestní bezúhonnosti z Egypta, nicméně dále uvedl, že pokud bude tento doklad Ministerstvo vnitra vyžadovat, dodatečně jej předloží. Žadatel tento doklad nedoložil, ačkoliv byl Ministerstvem vnitra usnesením ze dne 24.2.2016 vyzván. Žadatel tak neprokázal svou trestní bezúhonnost z Egypta, kde až do 25.1.2006 pobýval, neboť v České republice se zdržuje po dobu kratší než 10 let. Žadatel tak nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 14 odst. 3 b) citovaného zákona a splnění této podmínky žadateli ani nelze prominout, neboť zákon o státním občanství České republiky její prominutí neumožňuje.

Dle ustanovení § 14 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit žadateli, který prokáže znalost českého jazyka. Tuto podmínku nemusí splnit žadatel, který doloží, že v minulosti absolvoval alespoň po dobu 3 školních let základní, střední nebo vysokou školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk, žadatel, který je ke dni podání žádosti mladší 15 let nebo starší 65 let, nebo žadatel s tělesným nebo mentálním postižením, které mu znemožňuje osvojit si znalost českého jazyka. Při prokázání znalosti českého jazyka žadatel při zkoušce konané Ústavem jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Praze dne 26.7.2014 neuspěl. Ve zkoušce z českého jazyka mohl kandidát získat maximálně 100 bodů (25 bodů v každé části zkoušky). Pro hodnocení „uspěl“ musel v každé části zkoušky získat nejméně 60 % bodů, tj. minimálně 15 bodů. V jedné písemné části mohl získat nejméně 50 % bodů, tj. minimálně 12,5 bodu. Zároveň však musel za celou zkoušku dohromady získat nejméně 60 % bodů, tj. minimálně 60 bodů. Pokud však neuspěje u některé části zkoušky z českého jazyka, musí zkoušku z českého jazyka opakovat celou. Žadatel v jazykové části neuspěl, neboť u čtení s porozuměním dosáhl 12 bodů, u poslechu s porozuměním 13 bodů, psaní 4 body a ústní část (mluvení) 18 bodů. Žadatel požádal o prominutí zkoušky v jazykové části, ve které neuspěl. Uvedl, že v českém jazyce běžně komunikuje, pokud musí jednat písemně, může se obrátit na svou manželku či přátele.

Ministerstvo vnitra by žadateli splnění uvedené podmínky mohlo prominout dle § 15 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož splnění není v případě žadatele ztíženo tělesným handicapem, mentální úrovní či pokročilým věkem, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální a pracovní integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra se domnívá, že je nezbytné, aby žadatel projevil snahu zdokonalit svou znalost českého jazyka v delším časovém horizontu, pokud si zatím během doby povoleného trvalého pobytu nevytvořil patřičné podmínky. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra v případě možnosti prominutí splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 4 citovaného zákona neposoudilo danou situaci jako důvod hodný zvláštního zřetele a žadateli splnění uvedené podmínky neprominulo.

Dle ustanovení § 14 odst. 5 zákona o státním občanství České republiky lze udělit státní občanství České republiky žadateli, který prokáže základní znalost ústavního systému České republiky a základní orientaci v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky. Tuto podmínku nemusí splnit žadatel, který doloží, že v minulosti absolvoval alespoň po dobu 3 školních let základní, střední nebo vysokou školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk, žadatel, který je ke dni podání žádosti mladší 15 nebo starší 65 let, nebo žadatel s tělesným nebo mentálním postižením, které mu znemožňuje osvojit si znalost ústavního systému České republiky a základní orientaci v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky. Žadatel tuto podmínku pro udělení státního občanství České republiky splňuje, neboť doložil osvědčení o vykonání zkoušky v části reálií dne 26.7.2014, evidenční číslo doklad , který byl vystaven Ústavem jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Praze dne 27.8.2014.

Dle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit žadateli, který v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti neporušil závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zaměstnanost, daně, cla, odvody a poplatky, vyživovací povinnost vůči dítěti, které má trvalý pobyt na území České republiky nebo veřejnoprávní povinnosti k obci, ve které je žadatel přihlášen k pobytu, jde-li o povinnosti uložené obcí v samostatné působnosti. Žadatel výše uvedenou podmínku nesplňuje na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky, neboť v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že k žadateli je veden záznam o přestupku spáchaném dle § 156 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 19.7.2012 z důvodu: úmyslně zničil nebo poškodil doklad vydaný dle tohoto zákona, přestupek byl řešen pokutou ve výši 100 Kč, která byla splacena.

Žadatel nesplňuje výše citovanou podmínku ani na úseku daní. Žadatel doložil cizozemskou pracovní smlouvu, ze které vyplývá, že je zaměstnaný v Německu od 1.11.2013, a že jeho hrubý měsíční příjem činí 800 € měsíčně. Žadatel však do dnešního dne nedoložil přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací

období 2013 až 2015, v nichž budou uvedeny jeho zahraniční příjmy. K tomuto Ministerstvo vnitra uvádí, že na území České republiky je stěžejním zákonem v oblasti daní zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o daních“). Poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají povinnost odvést daň z příjmů plynoucích ze zdrojů v České republice i z příjmů ze zahraničí. Příjmy ze zdrojů v zahraničí se rozumí příjmy, které plynou ze zdrojů v zahraničí a podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje stanovené v zákoně o daních z příjmů. Položky snižující základ daně a odčitatelné položky podle zahraničních právních předpisů není možné při stanovení základu daně použít. Výdaje, které byly vynaloženy na příjmy vyňaté dle mezinárodní smlouvy o vyloučení dvojího zdanění, nemohou být daňově uznatelnými. Proto, aby se zabránilo dvojímu zdanění, je obsaženo v zákoně o daních z příjmů ustanovení o vyloučení tohoto zdanění. Česká republika má s několika zeměmi uzavřeny smlouvy o vyloučení dvojího zdanění. Jestliže s některým státem smlouva uzavřena není, pak se upravuje vyloučení dle zákona o daních z příjmů pouze v případě příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Daň, která se zaplatí v zahraničí, se musí prokázat potvrzením zahraničního správce daně. V některých případech lze také potvrzení o dani zaplacené v zahraničí prokazovat potvrzením plátce příjmů nebo depozitáře o sražení daně. Každý daňový rezident (občan mající trvalé bydliště v České republice) má povinnost podat v České republice daňové přiznání ze všech svých příjmů – z České republiky i ze zahraničí. Například oblast zamezení dvojího zdanění s Německem upravuje smlouva z roku 1984 (vyhláška č. 18/1984 Sb.). Dvojímu zdanění je v České republice zamezeno tak, že příjmy pocházející z Německa (s výjimkou příjmů spadajících pod ustanovení písmene b) a majetkové hodnoty umístěné v Německu, které mohou být zdaněny v Německu), se v České republice vyjímají ze zdanění. Česká republika však může při výpočtu částky daně z ostatních příjmů této osoby použít tutéž sazbu daně, jako by příjmy, o které jde, nebyly ze zdanění vyňaty. Při vyměřování českých daní se do daňového základu zahrnou příjmy z Německa, které podle článků 10 (dividendy), 11 (úroky) a 12 (licenční poplatky) mohou být zdaněny v Německu. Daň zaplacená v Německu se započte na daň vybíranou v České republice z těchto příjmů. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy přijaté z Německa. Každý občan mající příjmy ze zaměstnání v Německu, musí podat daňové přiznání, protože tyto příjmy dosažené v Německu musí zahrnout do svého základu daně. Touto vyšší sazbou daně budou potom zdaněny pouze jeho příjmy na území Česka, příjmu z Německa se to nedotkne. O zdanění v Německu se stará jeho zaměstnavatel (stejně jako v Česku), důležité je si ovšem na konci roku nechat od německého zaměstnavatele poslat potvrzení o vyplacené hrubé mzdě za celý kalendářní rok, které je nedílnou součástí daňového přiznání. Žadatel dále prohlásil, že má rovněž příjmy ze společného podniku s jeho bratry a švagrem v Egyptě. I tyto příjmy musí žadatel vykázat finančním úřadům České republiky.

Jak bylo již výše uvedeno, žadatel je v naší zemi daňovým rezidentem, a daňová povinnost se tak vztahuje na celosvětové příjmy, tzn. žadatel má povinnost přiznat a zdanit nejen příjmy z České republiky, ale rovněž příjmy z Německa a z Egypta. Podle zákona o daních z příjmů je rezidentem osoba, která má na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce). Výjimku tvoří osoby, které se v České republice zdržují pouze za účelem studia nebo léčení. Žadatel je tak povinen podávat v České republice přiznání k dani z příjmů fyzických osob za příslušný rok a uvést do daňového

přiznání, které musí podávat v České republice z titulu svého rezidenství, veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v zahraničí. Žadatel tím, že nepodává daňová přiznání, závažným způsobem porušuje své povinnosti na úseku daní. Žadatel tak nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 14 odst. 6 citovaného zákona.

Dle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 6 může být prominuto, pokud žadatel odstranil způsobený škodlivý následek nebo učinil účinná opatření k jeho odstranění. Pokud jde o porušení povinnosti na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky, žadatel pokutu ve výši 100 Kč uloženou za přestupek ze dne 19.7.2012 uhradil. Pokud jde o porušování povinností na úseku daní, žadatel do dnešního dne nekontaktoval příslušný finanční úřad za účelem přiznání zahraničních příjmů, které má ze svého zaměstnání v Německu a z rodinné firmy v Egyptě, a neodstranil tak způsobený škodlivý následek ani neučinil účinná opatření k jeho odstranění.

Dle ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit žadateli, který prokáže výši a zdroje svých příjmů, popřípadě splnění oznamovací povinnosti při přeshraničním převozu nebo bezhotovostní převod finančních prostředků z ciziny a že ze svých příjmů v deklarované výši odvádí daň, pokud podle jiného právního předpisu tuto povinnost neplní jiná osoba. Skutečnosti dle předchozí věty je žadatel povinen prokázat za období posledních 3 let předcházejících dni podání žádosti. Tuto podmínku nemusí splnit žadatel, který je ke dni podání žádosti mladší 18 let. V průběhu správního řízení žadatel neprokával výši a zdroje svých příjmů za poslední 3 roky předcházející dni podání žádosti. Z potvrzení Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 18.6.2014 vyplývá, že žadatel byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 29.12.2010 do 14.3.2014. A od 1.11.2013 do 1/2015 pracoval jako kuchař v Německu. Žadatel však neprokával výši a zdroje svých příjmů v období od 16.2.2012 do 16.2.2015, když nedoložil, z jakých prostředků finančně zabezpečoval sebe a svou rodinu (manželka, dítě) v době, kdy byl veden úřadem práce jako uchazeč o zaměstnání a nebyla mu poskytována podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci. Žadatel dále neprokával, že by z příjmu, který měl v Německu v období od 1.11.2013 do 1/2015, a z příjmu, který má z Egypta, splnil oznamovací povinnost při příhraničním převozu nebo bezhotovostní převod finančních prostředků z ciziny, a že ze svých příjmů v Německu a v Egyptě v deklarované výši odvádí daň, když v průběhu správního řízení vyšlo také najevo, že své příjmy ze zahraničí žadatel jako daňový rezident České republiky vůbec nepřiznával a nepřiznává. Ministerstvo vnitra má vzhledem k výše uvedenému jednoznačně za prokázané, že žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky, stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, a splnění této citované podmínky nelze žadateli prominout, neboť její prominutí zákon o státním občanství České republiky neumožňuje.

Dle ustanovení § 14 odst. 8 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit žadateli, který prokáže, že jeho pobyt na území České republiky v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti výrazně a bez vážných důvodů nezatěžoval systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi. Výrazným zatížením systému státní sociální podpory nebo systému pomoci v hmotné nouzi se rozumí, že žadatel je převážně závislý na dávkách poskytovaných ze systému státní sociální podpory nebo systému

pomoci v hmotné nouzi, pokud se nejedná o osobu, která je vyloučena z výkonu výdělečné činnosti z důvodu svého zdravotního stavu, připravuje se na budoucí povolání, nebo čerpá mateřskou či rodičovskou dovolenou, nebo soustavně pečuje o jinou osobu, která je na takovou péči odkázána. Žadatel doložil potvrzení Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Olomouci ze dne 8.3.2016, z něhož vyplývá, že v období od 1.2.2012 dosud ze systému dávek státní sociální podpory ani ze systému dávek pomoci v hmotné nouzi žádnou dávku nepobíral a nepobírá. Ministerstvo vnitra tak posoudilo, že žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra na základě všech shromážděných podkladů a jejich posouzení žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo. Ministerstvo vnitra předně hodnotilo, že žadatel nesplnil hned čtyři z osmi požadovaných podmínek pro udělení českého státního občanství, přičemž splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 3 písm. b) a v § 14 odst. 7 nemůže Ministerstvo vnitra žadateli ani prominout, neboť jejich prominutí zákon o státním občanství České republiky neumožňuje. Žadateli neprominulo Ministerstvo vnitra ani další podmínku stanovenou v § 14 odst. 4 zákona o státním občanství, když neprokázal znalost českého jazyka, důvody hodné zvláštního zřetele v jeho případě nebyly shledány, jak bylo již výše uvedeno. Navíc žadatel má na rozdíl od ostatních cizinců výrazně příznivější předpoklady zkoušku z českého jazyka úspěšně složit, zvláště když jeho manželka je státní občankou České republiky, a jako rodilá mluvčí může velmi pomoci žadateli osvojit si znalost českého jazyka tak, aby při případné zkoušce znalost českého jazyka prokázal. Ministerstvo vnitra neprominulo žadateli splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 6, když bylo zjištěno, že žadatel porušil dne 19.7.2012 povinnosti na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky, a závažným způsobem porušil a stále porušuje zákon o dani, když jako daňový rezident nepřiznává příjmy ze zahraničí (Německo, Egypt) finančním orgánům České republiky.

Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit, pokud je žadatel integrován do společnosti v České republice, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního a sociálního. Ministerstvo vnitra dospělo v průběhu správního řízení rovněž k závěru, že žadatel ačkoliv se zdržuje na území České republiky od 26.1.2006, není do společnosti v České republice integrován z hlediska pracovního, a jeho sociální integrace není rovněž zcela beze zbytku završena.

Na základě výše popsaných skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra o žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministru vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková
JUDr. Dana Koudelková
ministerský rada

